

KVELDSTANKER til 5.des.

HELT OSS SELV

Visdom – DET ordet må også tas med når jeg beskriver henne, kjenner jeg.

Det blir visst en annerledes kveldstanke i kveld – og det skjer ikke så sjelden! Jeg sitter her og gleder meg over hvor forskjellige vi mennesker er, og hvor viktig det er at hver enkelt får være nettopp ”hver enkelt”. I det siste har jeg ofte brukt uttrykket ”hele Helga” når noen har spurt hvordan jeg har det, eller hvordan jeg trives. ”Takk, det er lett for meg/ naturlig for meg å være hele Helga blant folket her.” I det legger jeg at jeg ikke prøver å være litt mer tilbakeholden eller litt mer distansert, eller litt stivere eller mer ”allvitende” enn jeg egentlig er. Jeg ER summen av oppvekst, læring, medvandreres påvirkning, gleder og sorger, prøving og feiling, vilje, innsats, erfaring og ikke minst bønn om etterfølgelse etter Ham som levde slik jeg ønsker å leve. DET er hele Helga. Og det er greit. Ikke det at jeg er ferdig med å arbeide med meg selv. Det blir jeg aldri her på jorda. Men DET er også greit. Det viktige blir å være sann, være ekte.

Av og til møter jeg mennesker som er så fulle av liv og overraskelser og kommentarer at jeg bare må gi meg helt over. Det blir umulig å ikke like ham/henne, for det er så mye energi og glede i deres nærhet at det smitter om du vil det eller ikke. ”Enten liker man henne, eller så har man problemer med den typen mennesker,” var det nylig ei som sa om en av sine nære venninner. Og vi var enig om at VI hørte i alle fall med til første gruppe. Jo, jeg kan kanskje til nød forstå at noen rolige sjeler (og kanskje noen sjalu personer?) kan føle at det blir i meste laget med virvelvind og utstråling og glede og omfavnelser. Men samtidig kan jeg ikke forstå det, læll. For når dette er ekte, så ER det bare slik – avvæpnende, kort og godt. Og ektheten rommer også ærlighet rundt tyngre dager, forkjølelser og motgang. Usminka, DET også. Nå vandrer tankene til en annen spesiell dame som jeg setter veldig stor pris på. Jeg vet nesten ikke hvordan jeg skal beskrive henne, for det er noe så inderlig GODT over henne. Nesten en opphøyd ro, i alle positive betydninger av uttrykket. Og samtidig noe smittende, lunt, varmt. Noe bekreftende og seende. Visdom – DET ordet må også tas med når jeg beskriver henne, kjenner jeg.

Jeg mimrer og takker videre. Og håper at hver enkelt har mange å takke for. OG jeg håper at hver enkelt lever ”forsona med seg selv”. God helg! Helga H.